Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/87/ES**

ze dne 16. prosince 2002

o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES

(Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice evropského parlamentu a rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005	L 79	9	24.3.2005

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/87/ES

ze dne 16. prosince 2002

o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([3]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([4]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Stávající právní předpisy Společenství stanoví komplexní soubor pravidel pro samostatný obezřetnostní dohled nad jednotlivými úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky a nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky, které jsou součástí bankovní nebo investiční skupiny či pojišťovací skupiny, tj. skupin se stejnorodou finanční činností.

(2) Nejnovější vývoj na finančních trzích vedl k vytváření finančních skupin, které poskytují služby a produkty v různých sektorech finančních trhů, nazývaných finanční konglomeráty. Dosud neexistovala žádná forma obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky, jež jsou součástí takového konglomerátu, vykonávaného v rozsahu celé skupiny, zejména pokud jde o solventnost a koncentraci rizik na úrovni konglomerátu, transakce uvnitř skupiny, vnitřní postupy řízení rizik na úrovni konglomerátu, a spolehlivý a odborný způsob řízení. Některé z těchto konglomerátů patří k největším finančním skupinám, jež jsou aktivní na finančních trzích a poskytují služby v celosvětovém měřítku. Pokud by takové konglomeráty, a zejména úvěrové instituce, pojišťovny a investiční podniky, které jsou součástí takového konglomerátu, musely čelit finančním obtížím, mohly by vážně destabilizovat finanční systém a dotknout se jednotlivých vkladatelů, pojistníků a investorů.

(3) Akční plán finančních služeb Komise určuje řada akcí nutných k dosažení jednotného trhu ve finančních službách a oznamuje vývoj doplňkových předpisů obezřetnostního dohledu pro finanční konglomeráty, jež mají řešit mezery v současných sektorových právních předpisech a doplňková rizika obezřetnostního dohledu, aby byl zajištěn dostatečný dozor nad finančními skupinami s mezisektorovými finančními aktivitami. Tohoto náročného cíle lze dosáhnout pouze postupně. Jednou z těchto fází je zřízení doplňkového dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu.

([1]) Úř. věst. C 213 E, 31.7.2001, s. 227.
([2]) Úř. věst. C 36, 8.2.2002, s. 1.
([3]) Úř. věst. C 271, 26.9.2001, s. 10.
([4]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. března 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 12. září 2002 (Úř. věst. C 253 E, 22.10.2002, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

▼B

(4) Jiná mezinárodní grémia rovněž rozpoznala potřebu vývoje doplňkového dozoru pro finanční konglomeráty.

(5) Aby byl doplňkový dozor nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu účinný, měl by se vztahovat na všechny konglomeráty, jejichž mezisektorové finanční aktivity jsou významné, což znamená, že je u nich dosaženo určitých prahových hodnot, bez ohledu na to, jak jsou strukturovány. Doplňkový dozor by měl zahrnovat všechny finanční aktivity určené sektorovými finančními právními předpisy a do jeho působnosti by měly být začleněny všechny podniky vykonávající takové činnosti jako hlavní,včetně společností spravujících aktiva.

(6) Při rozhodnutích o vynětí určitého podniku z působnosti doplňkového dozoru by se mělo mimo jiné přihlížet k tomu, zda tento podnik spadá či nespadá pod dozor nad celou skupinou podle sektorových předpisů.

(7) Příslušné orgány by měly být schopny zhodnotit na úrovni celé skupiny finanční situaci úvěrových institucí, pojišťoven a investičních podniků, které jsou součástí finančního konglomerátu, zejména pokud jde o solventnost (včetně vyloučení vícenásobného použití vlastního kapitálu), koncentrace rizik a transakcí uvnitř skupiny.

(8) Finanční konglomeráty jsou často řízeny na základě obchodní struktury, která plně neodpovídá právním strukturám konglomerátu. Aby byl tento trend brán v úvahu, měly by být požadavky na řízení dále rozšířeny, zejména pokud jde o řízení smíšené finančních holdingových společností.

(9) Pro všechny finanční konglomeráty podléhající doplňkovému dozoru by měl být jeden z dotyčných příslušných orgánů určen jako koordinátor.

(10) Úkoly koordinátora by měly zůstat nedotčeny úkoly a příslušnost příslušných orgánů, jak je stanoví sektorové předpisy.

(11) Dotyčné příslušné orgány, a zejména koordinátor, by měly mít prostředky k tomu, aby od podniků v rámci finančního konglomerátu nebo od jiných příslušných orgánů získaly informace nutné k výkonu jejich doplňkového dozoru.

(12) Existuje naléhavá potřeba zvýšené spolupráce mezi orgány pověřenými dozorem nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky, včetně uplatňování zvláštních dohod o spolupráci mezi orgány pověřenými dozorem nad podniky, které patří ke stejnému finančnímu konglomerátu.

(13) Úvěrové instituce, pojišťovny a investiční podniky, které mají sídlo ve Společenství, mohou být součástí finančního konglomerátu se sídlem mimo Společenství. Tyto regulované podniky by měly rovněž podléhat rovnocennému a vhodnému doplňkovému dozoru, který bude dosahovat cílů a výsledků podobných cílům a výsledkům, jež sledují ustanovení této směrnice. Proto má velký význam průhlednost pravidel a výměna informací s orgány třetích zemí ohledně všech významných okolností.

(14) Existenci rovnocenných a vhodných opatření doplňkového dozoru lze předpokládat pouze v případě, pokud se orgány dozoru třetí země dohodnou na spolupráci s dotyčnými příslušnými orgány ohledně prostředků a cílů výkonu doplňkového dozoru nad regulovanými podniky finančního konglomerátu.

(15) Tato směrnice nepožaduje, aby příslušné orgány sdělovaly Výboru pro finanční konglomeráty informace, které podléhají utajení podle této směrnice nebo jiných sektorových směrnic.

(16) Protože cíle zamýšlené akce, totiž stanovení pravidel doplňkového dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami

▼B

a investičními podniky ve finančním konglomerátu, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodu jeho rozsahu a účinků, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v tomto článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle. Protože tato směrnice definuje minimální normy, mohou členské státy stanovit přísnější pravidla.

(17) Tato směrnice ctí základní práva a zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.

(18) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]).

(19) Technické pokyny a prováděcí pravidla k pravidlům stanoveným v této směrnici budou pravděpodobně muset dle potřeby brát v úvahu nový vývoj na finančních trzích. Komise by měla být proto oprávněna přijímat prováděcí pravidla za předpokladu, že tato prováděcí pravidla nebudou měnit základní prvky této směrnice.

(20) Stávající sektorové předpisy pro úvěrové instituce, pojišťovny a investiční podniky by měly být doplněny na minimální úroveň, zejména aby se předešlo dozorové arbitráži mezi sektorovými předpisy a předpisy pro finanční konglomeráty. Proto by měla být odpovídajícím způsobem pozměněna první směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ([2]), první směrnice Rady 79/267/EHS ze dne 5. března 1979 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k podnikatelské činnosti v přímém životním pojištění a jejího výkonu ([3]), směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého jiného než životního pojištění a o změně směrnic 73/239/EHS a 88/357/EHS (třetí směrnice o neživotním pojištění) ([4]), směrnice Rady 92/96/EHS ze dne 10. listopadu 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého životního pojištění (třetí směrnice o životním pojištění) ([5]), směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí ([6]) a směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů ([7]) i směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině ([8]) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu ([9]). Další žádoucí

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/13/ES (Úř. věst. L 77, 20.3.2002, s. 17).
([3]) Úř. věst. L 63, 13.3.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/12/ES (Úř. věst. L 77, 20.3.2002, s. 11).
([4]) Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES (Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27).
([5]) Úř. věst. L 360, 9.12.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/64//ES.
([6]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/33/ES (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 29).
([7]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/64/ES.
([8]) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.
([9]) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 2000/2/ES (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 37).

▼B

harmonizace však lze dosáhnout pouze postupně a taková harmonizace musí být podložena důkladnou analýzou.

(21) Pro vyhodnocení potřeby a pro přípravu další budoucí harmonizace zacházení se společnostmi spravujícími aktiva s ohledem na sektorová pravidla by Komise měla podat zprávu o postupech členských států v této oblasti,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

CÍL A DEFINICE

Článek 1

Cíl

Tato směrnice stanoví pravidla pro doplňkový dozor nad regulovanými podniky, které získaly povolení podle článku 6 směrnice 73/239/EHS, článku 6 směrnice 79/267/EHS, čl. 3 odst. 1 směrnice 93/22/EHS nebo článku 4 směrnice 2000/12/ES a které jsou součástí finančního konglomerátu. Směrnice rovněž mění odpovídající sektorové předpisy, které se vztahují na podniky regulované výše uvedenými směrnicemi.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 1 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2000/12/ES;

2. „pojišťovnou“ pojišťovna ve smyslu článku 6 směrnice 73/239/EHS, článku 6 směrnice 79/267/EHS nebo čl. 1 písm. b) směrnice 98/78/ES;

3. „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 93/22/EHS, včetně podniků uvedených v čl. 2 odst. 4 směrnice 93/6/EHS;

4. „regulovaným podnikem“ úvěrová instituce, pojišťovna nebo investiční podnik;

5. „společností spravující aktiva“ správcovská společnost ve smyslu čl. 1a odst. 2 směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů u subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) [1] i podnik, jehož sídlo se nachází mimo Společenství a který by vyžadoval povolení podle čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice, kdyby měl sídlo ve Společenství;

6. „zajišťovnou“ zajišťovna ve smyslu čl. 1 písm. c) směrnice 98/78/ES;

7. „sektorovými předpisy“ právní předpisy Společenství týkající se obezřetnostního dohledu nad regulovanými podniky, stanovenými zejména ve směrnicích 73/239/EHS, 79/267/EHS, 98/78/ES, 93/6/EHS, 93/22/EHS a 2000/12/ES;

8. „finančním sektorem“ sektor složený z jednoho nebo více těchto podniků:

   a) úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb ve smyslu čl. 1 odst. 5 a odst. 23 směrnice 2000/12/ES (bankovní sektor);

[1] Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/108/ES (Úř. věst. L 41, 13.2.2002, s. 35).

▼B

b) pojišťovna, zajišťovna nebo holdingová pojišťovna ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES (pojišťovací sektor);

c) investiční podnik nebo finanční instituce ve smyslu čl. 2 odst. 7 směrnice 93/6/EHS (sektor investičních služeb);

d) smíšená finanční holdingová společnost;

9. „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu článku 1 sedmé směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách ([1]) a jakýkoli podnik, který podle názoru příslušných orgánů fakticky vykonává dominantní vliv nad jiným podnikem;

10. „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS a jakýkoli podnik, nad nímž podle názoru příslušných orgánů fakticky vykonává dominantní vliv mateřský podnik; všechny dceřiné podniky dceřiných podniků se rovněž považují za dceřiné podniky mateřského podniku;

11. „účastí“ účast ve smyslu první věty článku 17 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností ([2]) nebo přímé či nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu podniku;

12. „skupinou“ skupina podniků, která se skládá z mateřského podniku, jeho dceřiných podniků a podniků, ve kterých drží mateřský podnik nebo jeho dceřiné podniky účast, a podniků vzájemně propojených ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;

13. „úzkým propojením“ stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny

a) „účastí“, čímž se rozumí držení, přímé nebo kontrolou, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu podniku, nebo

b) „kontrolou“, čímž se rozumí vztah mezi mateřským a dceřiným podnikem ve všech případech uvedených v čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 83/349/EHS nebo obdobný vztah mezi jakoukoli fyzickou či právnickou osobou a podnikem; dceřiný podnik jiného dceřiného podniku se rovněž považuje za dceřiný podnik mateřského podniku, který stojí v čele těchto podniků.

Stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob trvale vázány k jedné a téže osobě vztahem kontroly, se rovněž považuje za úzké propojení mezi těmito osobami;

14. „finančním konglomerátem“ skupina, která s výhradou článku 3 splňuje tyto podmínky:

a) regulovaný podnik ve smyslu článku 1 je v čele skupiny nebo nejméně jeden z dceřiných podniků ve skupině je regulovaným podnikem ve smyslu článku 1;

b) pokud je regulovaný podnik ve smyslu článku 1 v čele skupiny, je to buď mateřský podnik podniku ve finančním sektoru, podnik, který má účast v podniku ve finančním sektoru, nebo podnik propojený s podnikem ve finančním sektoru vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;

c) pokud v čele skupiny nestojí žádný regulovaný podnik ve smyslu článku 1, probíhá činnost skupiny hlavně ve finančním sektoru ve smyslu čl. 3 odst. 1;

([1]) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/65/ES (Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 28).

([2]) Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/65/ES.

▼B

d) nejméně jeden podnik ve skupině je činný v pojišťovacím sektoru a nejméně jeden v bankovním sektoru nebo sektoru investičních služeb;

e) konsolidované nebo agregované činnosti podniků ve skupině v pojišťovacím sektoru a konsolidované nebo agregované činnosti podniků v bankovním sektoru nebo sektoru investičních služeb jsou významné ve smyslu čl. 3 odst. 2 nebo 3.

Každá podskupina skupiny ve smyslu bodu 12, která splňuje kritéria tohoto bodu, se považuje za finanční konglomerát;

15. „smíšenou finanční holdingovou společností“ mateřský podnik jiný než regulovaný podnik, který společně se svými dceřinými podniky, z nichž nejméně jeden je regulovaným podnikem se sídlem ve Společenství, a jinými podniky tvoří finanční konglomerát;

16. „příslušnými orgány“ vnitrostátní orgány členských států, které jsou zákonem či správním předpisem oprávněny k dohledu nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky nebo dozoru nad pojišťovnami, ať nad jednotlivými podniky nebo nad celou skupinou;

17. „dotyčnými příslušnými orgány“:

a) příslušné orgány členských států pověřené sektorovým dozorem v rámci celé skupiny nad kterýmkoli z regulovaných podniků ve finančním konglomerátu;

b) koordinátor určený v souladu s článkem 10, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenu a);

c) případně jiné dotyčné orgány příslušné podle názoru orgánů uvedených v písmenech a) a b); tento názor zvláště přihlíží k tržnímu podílu regulovaných podniků konglomerátu v jiných členských státech, zejména pokud přesáhne 5 %, a k významu v rámci konglomerátu u jakéhokoli regulovaného podniku usazeného v jiném členském státě;

18. „transakcemi uvnitř skupiny“ všechny transakce, kterými regulované podniky v rámci finančního konglomerátu závisí přímo či nepřímo na jiných podnicích ve stejné skupině nebo na jakékoli fyzické či právnické osobě spojené s podniky v této skupině úzkým propojením, pokud jde o splnění závazku smluvního či mimosmluvního, ať už za úplatu či nikoli;

19. „koncentrací rizik“ veškerá rizika potenciální ztráty, která nesou podniky v rámci finančního konglomerátu, která jsou dostatečně velká k tomu, aby ohrozila solventnost regulovaných podniků ve finančním konglomerátu nebo jejich finanční situaci obecně; důvodem těchto rizik může být riziko výpadku protistrany neboli úvěrové riziko, investiční riziko, pojišťovací riziko, tržní riziko, jiná rizika nebo kombinace či vzájemné působení těchto rizik.

Článek 3

Prahové hodnoty pro určení finančního konglomerátu

1. Pro určení toho, zda činnosti skupiny probíhají hlavně ve finančním sektoru ve smyslu čl. 2 bodu 14) písm. c), by měl ukazatel poměru bilanční sumy regulovaných a neregulovaných podniků finančního sektoru ve skupině k bilanční sumě skupiny jako celku přesáhnout 40 %.

2. Pro účely určení toho, zda činnosti v různých finančních sektorech jsou významné ve smyslu čl. 2 bodu 14) písm. e), by měl pro každý finanční sektor průměr poměru bilanční sumy tohoto finančního sektoru k bilanční sumě podniků finančního sektoru ve skupině a poměr požadované míry solventnosti ve stejném finančním sektoru k celkové požadované solventnosti podniků finančního sektoru ve skupině přesáhnout 10 %.

▼B

Pro účely této směrnice je nejmenším finančním sektorem ve finančním konglomerátu sektor s nejnižším průměrem a nejvýznamnější finanční sektor ve finančním konglomerátu je sektor s nejvyšším průměrem. Pro účely výpočtu průměru a pro měření nejmenších a nejvýznamnějších finančních sektorů se sektor bankovnictví a sektor investičních služeb posuzují společně.

3. Mezisektorové činnosti se rovněž považují za významné ve smyslu čl. 2 bodu 14) písm. e), pokud bilanční suma nejmenšího finančního sektoru ve skupině přesáhne 6 miliard eur. Pokud skupina nedosáhne prahové hodnoty uvedené v odstavci 2, mohou dotyčné příslušné orgány společně rozhodnout o tom, že nebudou skupinu považovat za finanční konglomerát nebo že nebudou uplatňovat články 7, 8 nebo 9, pokud se domnívají, že zařazení skupiny do působnosti této směrnice nebo uplatnění těchto ustanovení není nezbytné nebo by bylo nevhodné či zavádějící vzhledem k cíli doplňkového dozoru, například s přihlédnutím k tomu, že:

a) relativní velikost jeho nejmenšího finančního sektoru nepřesahuje 5 %, měřeno buď průměrem uvedeným v odstavci 2, nebo bilanční sumou či požadovanou solventností tohoto finančního sektoru, nebo

b) podíl na trhu v kterémkoli členském státě nepřesahuje 5 %, měřeno bilanční sumou v sektorech bankovnictví či investičních služeb a hrubým předepsaným pojistným v pojišťovacím sektoru.

Rozhodnutí přijatá v souladu s tímto odstavcem se oznamují ostatním dotyčným příslušným orgánům.

4. Pro účely odstavců 1, 2 a 3 mohou dotyčné příslušné orgány vzájemnou dohodou:

a) vyloučit podnik při výpočtu poměrů v případech uvedených v čl. 6 odst. 5;

b) přihlédnout k dosažení prahových hodnot stanovených v odstavcích 1 a 2 ve třech po sobě jdoucích letech, aby se předešlo náhlým změnám režimu, a nepřihlížet k tomuto dosažení v případech, kdy dojde ke značným změnám ve struktuře skupiny.

V případě, že byl určen finanční konglomerát podle odstavců 1, 2 a 3, přijímají se rozhodnutí uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce na základě návrhu, který podá koordinátor tohoto finančního konglomerátu.

5. Pro účely odstavců 1 a 2 mohou dotyčné příslušné orgány ve výjimečných případech a po vzájemné dohodě nahradit kritérium odvozené od bilanční sumy jedním nebo oběma následujícími parametry nebo přidat jeden nebo oba tyto parametry, pokud se domnívají, že tyto parametry mají zvláštní význam pro účely doplňkového dozoru podle této směrnice: struktura příjmů, mimobilanční činnosti.

6. Pro účely odstavců 1 a 2, pokud poměrné ukazatele uvedené v těchto odstavcích klesnou pod 40 % nebo 10 % pro konglomeráty, které již podléhají doplňkovému dozoru, použijí se pro následující tři roky nižší ukazatele ve výši 35 % nebo 8 %, aby se předešlo náhlé změně režimu.

Podobně pro účely odstavce 3, pokud bilanční suma nejmenšího finančního sektoru ve skupině klesne pod 6 miliard eur pro konglomeráty, které již podléhají doplňkovému dozoru, použije se pro následující tři roky nižší limit 5 miliard eur, aby se předešlo náhlé změně režimu.

Během období uvedeného v tomto odstavci může koordinátor se souhlasem ostatních dotyčných příslušných orgánů rozhodnout, že nižší ukazatele nebo nižší částka uvedené v tomto odstavci přestanou být použitelné.

7. Výpočty uváděné v tomto článku týkající se rozvahy se provádějí na základě souhrnné bilanční sumy podniků skupiny podle jejich ročních účetních závěrek. Pro účely tohoto výpočtu se podniky,

▼B

ve kterých je držena účast, berou v úvahu ohledně částky jejich bilanční sumy odpovídající souhrnnému poměrnému podílu, který drží skupina. Pokud je však k dispozici konsolidovaná účetní závěrka, použije se namísto souhrnu závěrek.

Požadovaná solventnost uvedená v odstavcích 2 a 3 se vypočítá v souladu s příslušnými sektorovými předpisy.

Článek 4

Zjištění finančního konglomerátu

1. Příslušné orgány, které povolily regulované podniky, na základě článků 2, 3 a 5 určují skupinu, která spadá do působnosti této směrnice.

Pro tento účel:

— příslušné orgány, které povolily regulované podniky ve skupině, případně úzce spolupracují,

— pokud se příslušný orgán domnívá, že regulovaný podnik povolený tímto příslušným orgánem je členem skupiny, jež může být finančním konglomerátem, který dosud nebyl určen podle této směrnice, sdělí tento názor ostatním dotyčným příslušným orgánům.

2. Koordinátor určený v souladu s článkem 10 informuje mateřský podnik v čele skupiny, nebo pokud mateřský podnik neexistuje, informuje regulovaný podnik s nejvyšší bilanční sumou v nejvýznamnějším finančním sektoru ve skupině o tom, že skupina byla určena za finanční konglomerát, a o určení koordinátora. Koordinátor rovněž informuje příslušné orgány, které povolily regulované podniky ve skupině, a příslušné orgány členského státu, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, jakož i Komisi.

KAPITOLA II

DOPLŇKOVÝ DOZOR

ODDÍL 1

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 5

Oblast působnosti doplňkového dozoru nad regulovanými podniky uvedenými v článku 1

1. Aniž jsou dotčena ustanovení o dozoru obsažená v sektorových předpisech, zajistí členské státy doplňkový dozor nad regulovanými podniky uvedenými v článku 1 v rozsahu a způsobem stanoveným v této směrnici.

2. Následující regulované podniky podléhají doplňkovému dozoru na úrovni finančního konglomerátu v souladu s články 6 až 17:

a) každý regulovaný podnik, který stojí v čele finančního konglomerátu;

b) každý regulovaný podnik, jehož mateřským podnikem je smíšená finanční holdingová společnost, která má sídlo ve Společenství;

c) každý regulovaný podnik spjatý s jiným podnikem finančního sektoru vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS.

Pokud je finanční konglomerát podskupinou jiného finančního konglomerátu, který splňuje požadavky prvního pododstavce, mohou členské státy uplatňovat články 6 až 17 na regulované podniky pouze ve druhém konglomerátu a jakýkoli odkaz v této směrnici na skupinu a finanční konglomerát bude vykládán tak, že se vztahuje ke druhému konglomerátu.

▼B

3. Každý regulovaný podnik, který nepodléhá doplňkovému dozoru v souladu s odstavcem 2 a jehož mateřským podnikem je regulovaný podnik nebo smíšená finanční holdingová společnost se sídlem mimo Společenství, podléhá doplňkovému dozoru na úrovni finančního konglomerátu v rozsahu a způsobem stanoveným v článku 18.

4. Drží-li osoby účasti nebo kapitálové vazby v jednom nebo více regulovaných podnicích nebo vykonávají značný vliv na takové podniky, aniž by měly účast nebo kapitálové vazby, kromě případů uvedených v odstavcích 2 a 3, určí dotyčné příslušné orgány po vzájemné dohodě a v souladu s vnitrostátními právními předpisy, zda a v jakém rozsahu má být vykonáván doplňkový dozor nad regulovanými podniky, jako kdyby tvořily finanční konglomerát.

Aby byl takový doplňkový dozor uplatněn, musí být alespoň jeden z podniků regulovaným podnikem podle článku 1 a musí být splněny podmínky stanovené v čl. 2 bodě 14) písm. d) a e). Dotyčné příslušné orgány přijímají rozhodnutí s přihlédnutím k cílům doplňkového dozoru stanoveným touto směrnicí.

Pro účely prvního pododstavce na „družstevní skupiny“ musí příslušné orgány vzít v úvahu veřejný finanční závazek těchto skupin vzhledem k jiným finančním podnikům.

5. Aniž je dotčen článek 13, výkon doplňkového dozoru na úrovni finančního konglomerátu nijak neznamená, že příslušné orgány musí vykonávat individuální dozor ve vztahu ke smíšeným finančním holdingovým společnostem, regulovaným podnikům ze třetích zemí ve finančním konglomerátu nebo neregulovaným podnikům ve finančním konglomerátu.

ODDÍL 2

FINANČNÍ SITUACE

Článek 6

Kapitálová přiměřenost

1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, vykonává se doplňkový dozor nad kapitálovou přiměřeností regulovaných podniků ve finančním konglomerátu v souladu s pravidly stanovenými v čl. 9 odst. 2 až 5, v oddílu 3 této kapitoly a v příloze I.

2. Členské státy požadují, aby regulované podniky ve finančním konglomerátu zajistily, aby byl na úrovni finančního konglomerátu k dispozici vlastní kapitál, který je vždy nejméně roven požadované míře kapitálové přiměřenosti vypočtené v souladu s přílohou I.

Členské státy rovněž požadují, aby regulované podniky měly na úrovni finančního konglomerátu vhodné postupy pro kapitálovou přiměřenost.

Požadavky uvedené v prvním a druhém pododstavci podléhají obecnému obezřetnostnímu dohledu koordinátora v souladu s oddílem 3.

Koordinátor zajišťuje, aby byl výpočet uvedený v prvním pododstavci prováděn nejméně jednou ročně, buď ze strany regulovaných podniků, nebo smíšené finanční holdingové společnosti.

Výsledky výpočtu a údaje, na kterých je založen, předkládá koordinátorovi regulovaný podnik ve smyslu článku 1, který stojí v čele finančního konglomerátu, nebo pokud v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik ve smyslu článku 1, smíšená finanční holdingová společnost nebo regulovaný podnik ve finančním konglomerátu, který určí koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a s finančním konglomerátem.

3. Pro účely výpočtu požadavku kapitálové přiměřenosti uvedeného v odst. 2 prvním pododstavci se do oblasti působnosti doplňkového

▼B

dozoru zahrnují tyto podniky způsobem a v rozsahu, který stanoví příloha I:

a) úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb ve smyslu čl. 1 odst. 5 a odst. 23 směrnice 2000/12/ES;

b) pojišťovna, zajišťovna nebo holdingová pojišťovna ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES;

c) investiční podnik nebo finanční instituce ve smyslu čl. 2 odst. 7 směrnice 93/6/EHS;

d) smíšená finanční holdingová společnost.

4. Při výpočtu doplňkového požadavku kapitálové přiměřenosti u finančního konglomerátu pomocí metody 1 (účetní konsolidace) uvedené v příloze I, se vlastní kapitál a požadavky solventnosti podniků ve skupině vypočítají na základě odpovídajících sektorových předpisů pro formu a rozsah konsolidace, stanovených zejména v článku 54 směrnice 2000/12/ES a příloze I oddíle 1 části B směrnice 98/78/ES.

Při použití metod 2 (odpočet a agregace) nebo 3 (účetní hodnota/ odpočet požadavku) uvedených v příloze I bere výpočet v úvahu poměrný podíl, který drží mateřský podnik nebo podnik, který drží účast v jiném podnik skupiny. „Poměrným podílem“ se rozumí poměr upsaného základního kapitálu, který tento podnik přímo nebo nepřímo drží.

5. Koordinátor může rozhodnout, že konkrétní podnik nezahrne při výpočtu doplňkových požadavků kapitálové přiměřenosti, v těchto případech:

a) pokud se podnik nachází ve třetí zemi, kde existují právní překážky pro předávání nutných údajů, aniž jsou dotčeny sektorové předpisy ukládající příslušným orgánům povinnost odmítnout udělit povolení v případě, že je bráněno přiměřenému výkonu jejich dozorových funkcí;

b) pokud má podnik zanedbatelný význam ve vztahu k cílům doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu;

c) pokud by zařazení podniku bylo nevhodné nebo zavádějící ve vztahu k cílům doplňkového dozoru.

Pokud však má být podle prvního pododstavce písm. b) vyřazeno více podniků, musí být přesto zařazeny, pokud v souhrnu mají nezanedbatelný význam.

V případě uvedeném v prvním pododstavci písm. c) konzultuje koordinátor, s výjimkou naléhavých případů, před přijetím rozhodnutí ostatní dotyčné příslušné orgány.

Jestliže koordinátor nezahrne regulovaný podnik do působnosti podle jednoho z případů uvedených v prvním pododstavci písm. b) a c), mohou příslušné orgány členského státu, ve kterém se podnik nachází, požádat podnik, který stojí v čele finančního konglomerátu, o informace, které mohou napomoci při jejich dozoru nad regulovaným podnikem.

Článek 7

Koncentrace rizik

1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, vykonává se doplňkový dozor nad koncentrací rizik regulovaných podniků ve finančním konglomerátu v souladu s pravidly stanovenými v čl. 9 odst. 2 až 4, v oddílu 3 této kapitoly a příloze II.

2. Členské státy požadují, aby regulované podniky nebo smíšené finanční holdingové společnosti pravidelně a nejméně jednou ročně hlásily koordinátorovi jakoukoli významnou koncentraci rizik na úrovni

▼B

finančního konglomerátu, v souladu s pravidly stanovenými v tomto článku a v příloze II. Nezbytné údaje předkládá koordinátorovi regulovaný podnik ve smyslu článku 1, který stojí v čele finančního konglomerátu, nebo pokud v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik ve smyslu článku 1, smíšená finanční holdingová společnost nebo regulovaný podnik ve finančním konglomerátu, který určí koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a s finančním konglomerátem.

Tyto koncentrace rizik podléhají obecnému obezřetnostnímu dohledu v souladu s oddílem 3.

3. Až do další koordinace právních předpisů Společenství mohou členské státy stanovit kvantitativní limity jakékoli koncentrace rizik na úrovni finančního konglomerátu nebo povolit svým příslušným orgánům, aby stanovily kvantitativní limity, nebo přijmout jiná dohlížecí opatření, která by umožňovala dosáhnout cílů doplňkového dozoru.

4. Pokud v čele finančního konglomerátu stojí smíšená finanční holdingová společnost, použijí se případné sektorové předpisy pro koncentraci rizik nejvýznamnějšího finančního sektoru ve finančním konglomerátu pro tento sektor jako celek, včetně smíšené finanční holdingové společnosti.

Článek 8

Transakce uvnitř skupiny

1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, vykonává se doplňkový dozor nad transakcemi uvnitř skupiny u regulovaných podniků ve finančním konglomerátu v souladu s pravidly stanovenými v čl. 9 odst. 2 až 4, v oddílu 3 této kapitoly a příloze II.

2. Členské státy požadují, aby regulované podniky nebo smíšené finanční holdingové společnosti pravidelně a nejméně jednou ročně hlásily koordinátorovi veškeré významné transakce uvnitř skupiny u regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, v souladu s pravidly stanovenými v tomto článku a v příloze II. Dokud nebudou stanoveny prahové hodnoty zmíněné v poslední větě prvního odstavce přílohy II, pokládá se transakce uvnitř skupiny za významnou, pokud její výše přesáhne nejméně 5 % celkové částky požadavků kapitálové přiměřenosti na úrovni finančního konglomerátu.

Nezbytné údaje předkládá koordinátorovi regulovaný podnik ve smyslu článku 1, který stojí v čele finančního konglomerátu, nebo pokud v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik ve smyslu článku 1, smíšená finanční holdingová společnost nebo regulovaný podnik ve finančním konglomerátu, který určí koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a s finančním konglomerátem.

Tyto transakce uvnitř skupiny podléhají obecnému obezřetnostnímu dohledu koordinátora.

3. Až do další koordinace právních předpisů Společenství mohou členské státy stanovit kvantitativní limity a kvalitativní požadavky pro transakce uvnitř skupiny u regulovaných podniků ve finančním konglomerátu nebo povolit svým příslušným orgánům, aby stanovily kvantitativní limity a kvalitativní požadavky, nebo přijmout jiná dohlížecí opatření, která by umožňovala dosáhnout cílů doplňkového dozoru.

4. Pokud v čele finančního konglomerátu stojí smíšená finanční holdingová společnost, použijí se sektorové předpisy pro transakce uvnitř skupiny u nejvýznamnějšího finančního sektoru ve finančním konglomerátu pro tento sektor jako celek, včetně smíšené finanční holdingové společnosti.

▼B

Článek 9

Mechanismy vnitřní kontroly a postupy řízení rizik

1. Členské státy požadují, aby regulované podniky měly na úrovni finančního konglomerátu přiměřené postupy řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných správních a účetních postupů.

2. Postupy řízení rizik zahrnují:

a) řádnou správu a řízení se schvalováním a pravidelnými přezkumy strategií a politik příslušnými řídicími orgány na úrovni finančního konglomerátu pro všechna rizika, která podstupují;

b) vhodné politiky kapitálové přiměřenosti, aby bylo možné předvídat dopad jejich obchodní strategie na profil rizik a kapitálové požadavky určené v souladu s článkem 6 a přílohou I;

c) vhodné postupy, které zajistí, že jejich systémy sledování rizik jsou přiměřeně integrovány do jejich organizace a že budou přijata všechna opatření, která zajistí, že systémy zavedené ve všech podnicích zahrnutých do působnosti doplňkového dozoru jsou konzistentní, aby bylo možné na úrovni finančního konglomerátu rizika měřit, sledovat a zvládat.

3. Mechanismy vnitřní kontroly zahrnují

a) vhodné mechanismy ohledně kapitálové přiměřenosti, které umožňují určovat a měřit všechna podstatná podstupovaná rizika a vhodně určovat úroveň vlastního kapitálu k těmto rizikům;

b) řádné výkaznické a účetní postupy, které budou určovat, měřit, sledovat a kontrolovat transakce uvnitř skupiny a koncentraci rizik.

4. Členské státy zajistí, aby všech podnicích zahrnutých do doplňkového dozoru podle článku 5 existovaly vhodné mechanismy vnitřní kontroly pro zpracování všech údajů a informací, které by mohly mít význam pro účely doplňkového dozoru.

5. Postupy a mechanismy uvedené v odstavcích 1 až 4 podléhají obecnému obezřetnostnímu dohledu koordinátora.

ODDÍL 3

OPATŘENÍ K USNADNĚNÍ DOPLŇKOVÉHO DOZORU

Článek 10

Příslušný orgán pověřen výkonem doplňkového dozoru (koordinátor)

1. Pro zajištění řádného doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu je určen jediný koordinátor příslušný pro koordinaci a výkon doplňkového dozoru z řad příslušných orgánů dotčených členských států, včetně orgánů členského státu, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost.

2. Určení se zakládá na těchto kritériích:

a) stojí-li v čele finančního konglomerátu stojí regulovaný podnik, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil tento regulovaný podnik podle odpovídajících sektorových předpisů;

b) stojí-li v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán určený v souladu s těmito zásadami:

   i) v případě, že mateřským podnikem regulovaného podniku je smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil tento regulovaný podnik podle odpovídajících sektorových předpisů;

▼B

ii) v případě, že více než jeden regulovaný podnik se sídlem ve Společenství má za svůj mateřský podnik stejnou smíšenou finanční holdingovou společnost a jeden z těchto podniků byl povolen ve členském státě, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán tohoto členského státu, který povolil tento regulovaný podnik.

V případě, že více než jeden regulovaný podnik činný v různých finančních sektorech byl povolen ve členském státě, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán regulovaného podniku činného v nejvýznamnějším finančním sektoru.

V případě, že čele finančního konglomerátu stojí více než jedna smíšená finanční holdingová společnost se sídlem v různých členských státech a v každém z těchto států existuje regulovaný podnik, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán regulovaného podniku s nejvyšší bilanční sumou, pokud jsou tyto podniky ve stejném finančním sektoru, nebo příslušný orgán regulovaného podniku v nejvýznamnějším finančním sektoru;

iii) v případě, že více než jeden regulovaný podnik se sídlem ve Společenství má za svůj mateřský podnik stejnou smíšenou finanční holdingovou společnost a žádný z těchto podniků nebyl povolen ve členském státě, ve kterém má sídlo smíšená finanční holdingová společnost, vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil regulovaný podnik s nejvyšší bilanční sumou v nejvýznamnějším finančním sektoru;

iv) v případě, že finanční konglomerát je skupina bez mateřského podniku v čele, nebo v jakémkoli jiném případě vykonává úlohu koordinátora příslušný orgán, který povolil regulovaný podnik s nejvyšší bilanční sumou v nejvýznamnějším finančním sektoru.

3. V konkrétních případech se mohou dotyčné příslušné orgány po vzájemné dohodě odchýlit od kritérií uvedených v odstavci 2, pokud by jejich uplatnění bylo nevhodné vzhledem ke struktuře konglomerátu a poměrnému významu jeho činností v různých zemích, a určit za koordinátora jiný příslušný orgán. V těchto případech před rozhodnutím příslušné orgány konglomerátu umožní, aby vyjádřil stanovisko k tomuto rozhodnutí.

Článek 11

Úkoly koordinátora

1. Úkoly, které má koordinátor vykonávat ohledně doplňkového dozoru, zahrnují:

a) koordinaci shromažďování a šíření užitečných nebo zásadních informací při běžných a mimořádných situacích, včetně šíření informací důležitých pro výkon obecného obezřetnostního dohledu příslušného orgánu podle sektorových předpisů;

b) obecný obezřetnostní dohled a hodnocení finanční situace finančního konglomerátu;

c) hodnocení shody s pravidly pro kapitálovou přiměřenost, koncentraci rizik a transakce uvnitř skupiny, jak jsou stanoveny v článcích 6, 7 a 8;

d) hodnocení struktury finančního konglomerátu, organizace a systému vnitřní kontroly, jak jsou stanoveny v článku 9;

e) plánování a koordinaci dozorových činností při běžných a mimořádných situacích ve spolupráci s dotyčnými příslušnými orgány;

f) jiné úkoly, opatření a rozhodnutí, které koordinátorovi ukládá tato směrnice nebo které jsou patří do rámce uplatňování této směrnice.

▼B

V zájmu usnadnění doplňkového dozoru a jeho vybudování na širokém právním základě zavedou koordinátor a jiné dotyčné příslušné orgány a v případě potřeby ostatní dotyčné příslušné orgány vzájemné koordinační dohody. Koordinační dohody mohou koordinátorovi svěřovat další úkoly a mohou upřesňovat postupy dotyčné příslušné orgány při rozhodování podle článků 3 a 4, čl. 5 odst. 4, článku 6, čl. 12 odst. 2 a článků 16 a 18 a pro spolupráci s ostatními příslušnými orgány.

2. Pokud koordinátor potřebuje informace, které již byly poskytnuty jinému příslušnému orgánu v souladu se sektorovými předpisy, měl by kontaktovat tento orgán, kdykoli to bude možné, aby předešel dvojímu hlášení podávaných různým orgánům zúčastněným na dozoru.

3. Aniž je dotčena možnost přenesení konkrétních dozorových pravomocí a odpovědností, jak stanoví právní předpisy Společenství, nejsou přítomností koordinátora pověřeného zvláštními úkoly týkajícími se doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu dotčeny úkoly a odpovědnosti příslušných orgánů podle sektorových předpisů.

Článek 12

Spolupráce a výměna informací mezi příslušnými orgány

1. Příslušné orgány pověřené dozorem nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu a příslušný orgán určený koordinátorem pro tento finanční konglomerát vzájemně úzce spolupracují. Aniž jsou dotčeny jejich odpovědnosti definované sektorovými předpisy, poskytují si tyto orgány, bez ohledu na to, zda jsou usazeny ve stejném členském státě či nikoli, vzájemně veškeré informace užitečné nebo zásadní pro výkon dozorových úkolů druhého orgánu podle sektorových předpisů a této směrnice. K tomuto účelu příslušné orgány a koordinátor na požádání sdělují veškeré užitečné informace a z vlastního podnětu sdělují veškeré nezbytné informace.

Tato spolupráce zajišťuje alespoň shromažďování a výměnu informací o

a) určení skupinové struktury všech velkých podniků náležejících k finančnímu konglomerátu a příslušných orgánů regulovaných podniků ve skupině;

b) strategiích finančního konglomerátu;

c) finanční situaci finančního konglomerátu, zejména ohledně kapitálové přiměřenosti, transakcí uvnitř skupiny, koncentrace rizik a rentability;

d) hlavních akcionářích a ředitelích finančního konglomerátu;

e) systémech organizace, řízení rizik a vnitřní kontroly na úrovni finančního konglomerátu;

f) postupech pro shromažďování informací od podniků ve finančním konglomerátu a ověřování těchto informací;

g) nepříznivém vývoji v regulovaných podnicích či jiných podnicích finančního konglomerátu, který by se mohl vážně dotknout regulovaných podniků;

h) zásadních sankcích a výjimečných opatřeních přijatých příslušnými orgány v souladu se sektorovými předpisy nebo touto směrnicí.

Příslušné orgány si mohou rovněž vyměňovat informace, které mohou být nutné pro plnění jejich úkolů, o regulovaných podnicích ve finančním konglomerátu v souladu se sektorovými předpisy s těmito orgány: centrální banky, Evropský systém centrálních bank a Evropská centrální banka.

2. Aniž jsou dotčeny jejich úkoly definované sektorovými předpisy, konzultují se příslušné orgány před rozhodnutím o následujících otázkách v případech, kdy jsou tato rozhodnutí významná pro dozorové úkoly ostatních příslušných orgánů:

▼B

a) změny ve struktuře akcionářů, organizační nebo řídicí struktuře regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, které vyžadují souhlas nebo povolení příslušných orgánů;

b) zásadní sankce a výjimečná opatření přijatá příslušnými orgány.

Příslušný orgán může rozhodnout, že nebude konzultovat ostatní příslušné orgány v naléhavém případě nebo v případě, kdy by taková konzultace mohla ohrozit účinnost rozhodnutí. V takovém případě příslušný orgán bez prodlení informuje ostatní příslušné orgány.

3. Koordinátor může vyzvat příslušné orgány členského státu, ve kterém má sídlo mateřský podnik, jež samy nevykonávají doplňkový dozor podle článku 10, aby požádaly mateřský podnik o jakékoli informace užitečné pro výkon jeho koordinace, jak je stanoveno v článku 11, a aby předaly tyto informace koordinátorovi.

V případě, že informace uvedené v čl. 14 odst. 2 byly již některému příslušnému orgánu poskytnuty v souladu se sektorovými předpisy, mohou příslušné orgány pověřené výkonem doplňkového dozoru požádat zmíněný orgán, aby jim tyto informace předal.

4. Členské státy povolují výměnu informací mezi svými příslušnými orgány a mezi svými příslušnými orgány a ostatními orgány, jak je uvedeno v odstavcích 1, 2 a 3. Shromažďování nebo držení informací o podniku ve finančním konglomerátu, který není regulovaným podnikem, nijak neznamená, že příslušné orgány musí vykonávat dozor ve vztahu k takovým podnikům samotným.

Informace získané v rámci doplňkového dozoru, a zejména každá výměna informací mezi příslušnými orgány a mezi příslušnými orgány a ostatními orgány, která je stanovena touto směrnicí, podléhají ustanovením sektorových předpisů o profesním tajemství a sdělování důvěrných informací.

Článek 13

Osoby odpovědné za řízení smíšené finanční holdingové společnosti

Členské státy požadují, aby osoby, které skutečně řídí podnikání smíšené finanční holdingové společnosti, měly dostatečně dobrou pověst a měly dostatečné zkušenosti pro výkon těchto funkcí.

Článek 14

Přístup k informacím

1. Členské státy zajistí, aby na jejich území neexistovaly žádné právní překážky, které by bránily fyzickým a právnickým osobám zahrnutým do doplňkového dozoru, bez ohledu na to, zda se jedná o regulované podniky či nikoli, vyměňovat si mezi sebou informace, které mohou být významné pro účely doplňkového dozoru.

2. Členské státy zajistí, aby při přímém či nepřímém styku s podniky ve finančním konglomerátu, ať se jedná o regulovaný podnik či nikoli, měly jejich příslušné orgány pověřené výkonem doplňkového dozoru přístup ke všem informacím, které mohou být významné pro účely doplňkového dozoru.

Článek 15

Ověřování

V případě, že při uplatňování této směrnice si příslušné orgány v určitých případech chtějí ověřit informace o podniku, regulovaném či nikoli, který je součástí finančního konglomerátu a má sídlo v jiném členském státě, požádají příslušné orgány tohoto jiného členského státu, aby ověření nechaly provést.

Orgány, které obdrží takovou žádost, ji vyřídí v rámci svých pravomocí tak, že buď provedou ověření samy, nebo umožní auditorovi nebo znalci, aby je provedl, nebo umožní orgánu, který žádost podal, aby ověření provedl sám.

▼B

Příslušný orgán, který podal žádost, se může podle své úvahy ověřování zúčastnit, pokud je neprovádí sám.

Článek 16

Vynucovací opatření

Pokud regulované podniky ve finančním konglomerátu nesplňují požadavky uvedené v článcích 6 až 9 nebo v případě, že požadavky jsou splněny, ale může být přesto ohrožena solventnost, nebo v případě, kdy transakce uvnitř skupiny nebo koncentrace rizik představují hrozbu pro finanční situaci regulovaných podniků, musí být co nejdříve přijata nezbytná opatření k nápravě situace:

— koordinátorem ve vztahu ke smíšené finanční holdingové společnosti,

— příslušnými orgány ve vztahu k regulovaným podnikům; proto koordinátor informuje tyto příslušné orgány o svých zjištěních.

Aniž je dotčen čl. 17 odst. 2, mohou členské státy určit, jaká opatření mohou jejich příslušné orgány přijmout ohledně smíšených finančních holdingových společností.

Dotyčné příslušné orgány včetně koordinátora ve vhodných případech koordinují své dozorové úkony.

Článek 17

Doplňkové pravomoci příslušných orgánů

1. Až do další harmonizace mezi sektorovými předpisy členské státy pověří své příslušné orgány přijímáním veškerých dozorových opatření, která jsou považována za nutná k tomu, aby se předešlo porušení sektorových předpisů regulovanými podniky ve finančním konglomerátu, nebo aby se toto porušení napravilo.

2. Aniž jsou dotčeny jejich trestněprávní předpisy, zajišťují členské státy, aby sankce nebo opatření určená k ukončení zjištěného porušení předpisů nebo odstranění příčin takového porušení bylo možné uložit smíšeným finančním holdingovým společnostem nebo osobám, které je skutečně řídí, které poruší právní nebo správní předpisy přijaté k provedení této směrnice. V určitých případech mohou taková opatření vyžadovat zásah soudů. Příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že tyto sankce nebo opatření přinesou žádoucí výsledky.

ODDÍL 4

TŘETÍ ZEMĚ

Článek 18

Mateřské podniky se sídlem mimo Společenství

1. Aniž jsou dotčeny sektorové předpisy, ověřují příslušné orgány v případě uvedeném v čl. 5 odst. 3, zda regulované podniky, jejichž mateřský podnik má sídlo mimo Společenství, podléhají dozoru ze strany příslušného orgánu třetí země, který je rovnocenný dozoru stanovenému touto směrnicí pro doplňkový dozor nad regulovanými podniky uvedenými v čl. 5 odst. 2. Ověření provádí příslušný orgán, který by byl koordinátorem, kdyby se měla použít kritéria stanovená v čl. 10 odst. 2, na žádost mateřského podniku nebo kteréhokoli z regulovaných podniků povolených ve Společenství nebo z vlastního podnětu. Tento příslušný orgán konzultuje ostatní dotyčné příslušné orgány a přihlíží ke všem použitelným pokynům, které vypracuje Výbor pro finanční konglomeráty v souladu s čl. 21 odst. 5. Pro tento účel konzultuje příslušný orgán výbor před přijetím rozhodnutí.

2. Pokud neexistuje rovnocenný dozor ve smyslu odstavce 1, uplatňují členské státy na regulované podniky obdobně předpisy o doplňkovém dozoru nad regulovanými podniky uvedenými v čl. 5

▼B

odst. 2. Příslušné orgány mohou rovněž uplatnit jednu z metod stanovených v odstavci 3.

3. Členské státy umožňují svým příslušným orgánům, aby uplatňovaly jiné metody, které zajistí patřičný doplňkový dozor nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu. Tyto metody musí schválit koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány. Příslušné orgány mohou zejména požadovat zřízení smíšené finanční holdingové společnosti se sídlem ve Společenství a uplatňovat tuto směrnici na regulované podniky ve finančním konglomerátu, v jehož čele stojí tato holdingová společnost. Metody musí dosahovat cílů doplňkového dozoru, jak jsou vymezeny v této směrnici, a musí být oznámeny ostatním dotyčným příslušným orgánům a Komisi.

Článek 19

Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí

1. Ustanovení čl. 25 odst. 1 a 2 směrnice 2000/12/ES a článek 10a směrnice 98/78/ES se použijí obdobně pro sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech výkonu doplňkového dozoru nad regulovanými podniky ve finančním konglomerátu.

▼M1

2. Aniž je dotčen čl. 300 odst. 1 a 2 Smlouvy, posuzuje Komise, jíž je nápomocen Evropský bankovní výbor, Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Výbor pro finanční konglomeráty, výsledky jednání uvedených v odstavci 1 a výsledný stav.

▼B

KAPITOLA III

PRAVOMOCI SVĚŘENÉ KOMISI A POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORECH

Článek 20

Pravomoci svěřené Komisi

1. Komise přijímá postupem podle čl. 21 odst. 2 technické úpravy, které je třeba učinit v této směrnici v těchto oblastech:

a) přesnější formulování definic uvedených v článku 2 tak, aby byl při uplatňování této směrnice brán zřetel na vývoj finančních trhů;

b) přesnější formulování definic uvedených v článku 2, které bude zajišťovat jednotné uplatňování této směrnice ve Společenství;

c) sladění terminologie a úprava definic ve směrnici v souladu s následnými akty Společenství o regulovaných podnicích a jiných souvisejících otázkách;

d) přesnější definice metod výpočtu uvedených v příloze I, která bude přihlížet k vývoji finančních trhů a technikám obezřetnostního dohledu;

e) koordinace ustanovení přijatých podle článků 7 a 8 a přílohy II v zájmu podpory jednotného provádění ve Společenství.

2. Komise informuje veřejnost o jakémkoli návrhu předloženém v souladu s tímto článkem a bude konzultovat zúčastněné strany předtím, nežli předloží návrh opatření Výboru pro finanční konglomeráty uvedenému v článku 21.

Článek 21

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro finanční konglomeráty (dále jen „výbor“).

▼B

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

4. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí pravidla, pozastaví se po uplynutí lhůty čtyř let po vstupu této směrnice v platnost uplatňování ustanovení směrnice, která vyžadují přijetí technických pravidel a rozhodnutí postupem podle odstavce 2. Na návrh Komise mohou Evropský parlament a Rada obnovit dotčená ustanovení postupem podle článku 251 Smlouvy, a proto je přezkoumá před uplynutím uvedené lhůty.

5. Výbor může poskytovat obecné pokyny ohledně toho, zda je pravděpodobné, že ujednání o doplňkovém dozoru příslušných orgánů ve třetích zemích dosahují cílů doplňkového dozoru, jak jsou vymezeny v této směrnici, ve vztahu k regulovaným podnikům ve finančním konglomerátu, v jehož čele stojí podnik se sídlem mimo Společenství. Výbor tyto pokyny průběžně přezkoumává a přihlíží ke všem změnám doplňkového dozoru prováděného takovými příslušnými orgány.

6. Členské státy průběžně informují Výbor o zásadách, které uplatňují při dozoru nad transakcemi uvnitř skupiny a koncentrací rizik.

KAPITOLA IV

ZMĚNY STÁVAJÍCÍCH SMĚRNIC

Článek 22

Změny směrnice 73/239/EHS

Směrnice 73/239/EHS se mění takto:

1. Vkládá se nový článek 12a, který zní:

„Článek 12a

1. Příslušné orgány jiného dotyčného členského státu jsou konzultovány před udělením povolení pojišťovně, která je

a) dceřiným podnikem pojišťovny povolené v jiném členském státě, nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny povolené v jiném členském státě, nebo

c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje pojišťovnu povolenou v jiném členském státě.

2. Příslušné orgány jiného dotyčného členského státu pověřené dozorem nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky jsou konzultovány před udělením povolení pojišťovně, která je

a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného ve Společenství, nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného Společenství, nebo

c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční podnik povoleného ve Společenství.

3. Dotyčné příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů zúčastněných na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování provozních podmínek.“

▼B

2. V čl. 16 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Disponibilní míra solventnosti se snižuje také o tyto položky:

a) účasti, které má pojišťovna v

— pojišťovnách ve smyslu článku 6 této směrnice, článku 6 první směrnice 79/267/EHS ze dne 5. března 1979 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém životním pojištění a jejího výkonu ([1]) nebo článku 1b směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ([2]),

— zajišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. c) směrnice 98/78/ES,

— holdingových pojišťovnách smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,

— úvěrových institucích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 1 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ([3]),

— investičních podnicích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 93/22/EHS ([4]) a čl. 2 odst. 4 a 7 směrnice 93/6/EHS ([5]);

b) každou z následujících položek, které pojišťovna drží ve vztahu k podnikům vymezeným v písmenu a), ve kterých má účast:

— nástroje uvedené v odstavci 3,

— nástroje uvedené v čl. 18 odst. 3 směrnice 79/267/EHS,

— podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3 směrnice 2000/12/ES.

Je-li účast v jiné úvěrové instituci, investičním podniku, finanční instituci, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně držena dočasně za účelem operace finanční pomoci, které má reorganizovat a zachránit tento podnik, mohou se příslušné orgány odchýlit od ustanovení o odpočtu uvedených ve čtvrtém pododstavci písm. a) a b).

Jako alternativu odpočtu položek uvedených ve čtvrtém pododstavci písm. a) a b), které pojišťovna drží v úvěrových institucích, investičních podnicích a finančních institucích, mohou členské státy povolit svým pojišťovnám, aby obdobně použily metody 1, 2 nebo 3 uvedené v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([6]). Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije, pouze pokud si je příslušný orgán jist úrovní integrovaného řízení a vnitřní kontroly u podniků, které by byly zahrnuty dokonsolidace. Zvolená metoda je uplatňována dlouhodobě a konzistentně.

Členské státy mohou stanovit, že pro výpočet míry solventnosti podle této směrnice nemusí pojišťovny podléhající doplňkovému dozoru podle směrnice 98/78/ES nebo doplňkovému dozoru podle směrnice 2002/87/ES odpočítávat položky uvedené ve čtvrtém pododstavci písm. a) a b), které jsou drženy v úvěrových institucích, investičních podnicích, finančních institucích, pojišťovnách nebo

([1]) Úř. věst. L 63, 13.3.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/12/ES (Úř. věst. L 77, 20.3.2002, s. 11).
([2]) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 2000/28/EHS (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 37).
([4]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES (Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27).
([5]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/33/ES (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 29).
([6]) Úř. věst. L 35, 11. 2. 2003.

▼B

zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách, které jsou zahrnuty do doplňkového dozoru.

Pro účely odpočtu účastí uvedených v tomto odstavci se účastí rozumí účast ve smyslu čl. 1 písm. f) směrnice 98/78/ES.“

Článek 23

Změny směrnice 79/267/EHS

Směrnice 79/267/ES se mění takto:

1. Vkládá se nový článek 12a, který zní:

„*Článek 12a*

1. Příslušné orgány jiného dotyčného členského státu jsou konzultovány před udělením povolení životní pojišťovně, která je

a) dceřiným podnikem pojišťovny povolené v jiném členském státě, nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny povolené v jiném členském státě, nebo

c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje pojišťovnu, povolené v jiném členském státě.

2. Příslušné orgány jiného dotyčného členského státu pověřené dozorem nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky jsou konzultovány před udělením povolení životní pojišťovně, která je

a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného ve Společenství, nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného ve Společenství, nebo

c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční podnik povolený ve Společenství.

3. Dotyčné příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů zúčastněných na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování provozních podmínek.“

2. V čl. 18 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Disponibilní míra solventnosti se snižuje také o tyto položky:

a) účasti, které má životní pojišťovna v

— pojišťovnách ve smyslu článku 6 této směrnice, článku 6 směrnice 73/239/EHS ([1]) nebo čl. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ([2]),

— zajišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. c) směrnice 98/78/ES,

— holdingových pojišťovnách smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,

([1]) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/13/ES (Úř. věst. L 77, 20.3.2002, s. 17).
([2]) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

▼B

— úvěrových institucích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 1 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ([1]),

— investičních podnicích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 93/22/EHS ([2]) a čl. 2 odst. 4 a 7 směrnice 93/6/EHS ([3]);

b) každá z následujících položek, které životní pojišťovna drží ve vztahu k podnikům vymezeným v písmenu a), ve kterých má účast:

— nástroje uvedené v odstavci 3,

— nástroje uvedené v čl. 16 odst. 3 směrnice 73/239/EHS,

— podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3 směrnice 2000/12/ES.

Je-li účast v jiné úvěrové instituci, investičním podniku, finanční instituci, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně držena dočasně za účelem operace finanční pomoci, které má reorganizovat a zachránit tento podnik, mohou se příslušné orgány odchýlit od ustanovení o odpočtu uvedených ve třetím pododstavci písm. a) a b).

Jako alternativu odpočtu položek uvedených ve třetím pododstavci písm. a) a b), které pojišťovna drží v úvěrových institucích, investičních podnicích a finančních institucích, mohou členské státy povolit svým pojišťovnám, aby obdobně použily metody 1, 2 nebo 3 uvedené v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([4]). Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije, pouze pokud si je příslušný orgán jist úrovní integrovaného řízení a vnitřní kontroly u podniků, které by byly zahrnuty do konsolidace. Zvolená metoda je uplatňována dlouhodobě a konzistentně.

Členské státy mohou stanovit, že pro výpočet míry solventnosti podle této směrnice nemusí pojišťovny podléhající doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 98/78/ES nebo doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 2002/87/ES odpočítávat položky uvedené ve třetím pododstavci písm. a) a b), které jsou drženy v úvěrových institucích, investičních podnicích, finančních institucích, pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách, které jsou zahrnuty do doplňkového dozoru.

Pro účely odpočtu účastí uvedených v tomto odstavci se účastí rozumí účast ve smyslu čl. 1 písm. f) směrnice 98/78/ES.“

Článek 24

Změny směrnice 92/49/EHS

Směrnice 92/49/EHS se mění takto:

1. V článku 15 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pokud je nabyvatelem podílů uvedených v odstavci 1 pojišťovna, úvěrová instituce nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě nebo mateřský podnik takového podniku nebo fyzická či právnická osoba kontrolující takový podnik, a pokud by se v důsledku tohoto nabytí podnik, ve kterém nabyvatel navrhuje

([1]) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 2000/28/EHS (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 37).
([2]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES (Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27).
([3]) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/33/ES (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 29).
([4]) Úř. věst. L 35, 11.2.2003.

▼B

získání podílu, stal dceřiným podnikem nabyvatele nebo by přešel pod jeho kontrolu, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 12a směrnice 73/239/EHS.“

2. V článku 16 se odstavec 5c nahrazuje tímto:

„5c. Tento článek nebrání příslušnému orgánu, aby předal

— centrálním bankám a jiným orgánům s podobnou funkcí v jejich postavení měnových orgánů,

— případně jiným státním orgánům pověřeným dohledem nad platebními systémy,

informace určené k plnění jejich úkolů, ani takovým úřadům či orgánům nebrání sdělit příslušným orgánům takové informace, jaké mohou potřebovat pro účely odstavce 4. Informace získané v této souvislosti podléhají podmínkám profesního tajemství uloženým v tomto článku.“

Článek 25

Změny směrnice 92/96/EHS

Směrnice 92/96/EHS se mění takto:

1. V článku 14 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pokud je nabyvatelem podílů uvedených v odstavci 1 pojišťovna, úvěrová instituce nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě nebo mateřský podnik takového podniku nebo fyzická či právnická osoba kontrolující takový podnik, a pokud by se v důsledku tohoto nabytí podnik, ve kterém nabyvatel navrhuje získání podílu, stal dceřiným podnikem nebo by podléhal kontrole nabyvatele, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 12a směrnice 79/267/EHS.“

2. V článku 15 se odstavec 5c nahrazuje tímto:

„5c. Tento článek nebrání příslušnému orgánu, aby předal

— centrálním bankám a jiným orgánům s podobnou funkcí v jejich postavení měnových orgánů,

— případně jiným státním orgánům pověřeným dohledem nad platebními systémy,

informace určené k plnění jejich úkolů, ani takovým úřadům či orgánům nebrání sdělit příslušným orgánům takové informace, jaké mohou potřebovat pro účely odstavce 4. Informace získané v této souvislosti podléhají podmínkám profesního tajemství uloženým v tomto článku.“

Článek 26

Změny směrnice 93/6/EHS

V čl. 7 odst. 3 směrnice 93/6/EHS se první a druhá odrážka nahrazují tímto:

„— ‚finanční holdingová společnost‘ je finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně nebo hlavně investiční podniky nebo jiné finanční instituce, z nichž alespoň jedna je investiční podnik, a která není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([1]),

— ‚holdingová společnost se smíšenou činností‘ je mateřský podnik, který není finanční holdingovou společností nebo investičním

([1]) Úř. věst. L 35, 11.2.2003.

▼B

podnikem nebo smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice 2002/87/ES a jehož dceřiné podniky zahrnují alespoň jeden investiční podnik,“

Článek 27

Změny směrnice 93/22/EHS

Směrnice 93/22/EHS se mění takto:

1. V článku 6 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Příslušný orgán zúčastněného členského státu pověřený dohledem nad úvěrovými institucemi nebo dozorem nad pojišťovnami je konzultován před udělením povolení investičnímu podniku, který je

a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo pojišťovny povolené ve Společenství, nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo pojišťovny povolené ve Společenství, nebo

c) kontrolován toutéž fyzickou či právnickou osobou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo pojišťovnu povolenou ve Společenství.

Dotyčné příslušné orgány uvedené v prvním a druhém pododstavci vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů zúčastněných na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování provozních podmínek.“

2. V článku 9 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud je nabyvatelem podílu uvedeným v odstavci 1 investiční podnik, úvěrová instituce nebo pojišťovna povolená v jiném členském státě nebo mateřský podnik investičního podniku, úvěrové instituce nebo pojišťovna povolená v jiném členském státě nebo fyzická či právnická osoba kontrolující investiční podnik, úvěrovou instituci nebo pojišťovnu povolenou v jiném členském státě, a pokud by se v důsledku tohoto nabytí podnik, ve kterém nabyvatel navrhuje získání podílu, stal dceřiným podnikem nabyvatele nebo by přešel pod jeho kontrolu, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 6.“

Článek 28

Změny směrnice 98/78/ES

Směrnice 98/78/ES se mění takto:

1. V článku 1 se písmena g), h), i) a j) nahrazují tímto:

„g) ‚podnikem držícím účast‘ podnik, který je buď mateřským podnikem, nebo jiným podnikem, který drží účast, nebo podnik spojený s jiným podnikem vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;

h) ‚přidruženým podnikem‘ buď dceřiný podnik, nebo jiný podnik, ve kterém je držena účast, nebo podnik spojený s jiným podnikem vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;

i) ‚holdingovou pojišťovnou‘ mateřský podnik, jehož hlavní činností je získávat a držet účasti v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovny ze třetích zemí, a alespoň jeden z těchto dceřiných podniků je pojišťovnou, a který není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady

▼B

2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([1]);

j) ‚holdingovou pojišťovnou se smíšenou činností' mateřský podnik jiný než pojišťovna, pojišťovna ze třetí země, zajišťovna nebo holdingová pojišťovna nebo smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu směrnice 2002/87/ES, jehož alespoň jeden dceřiný podnik je pojišťovnou."

2. V čl. 6 odst. 3 se doplňuje nová věta, která zní:

„Příslušný orgán, který podal žádost, se může podle své úvahy ověřování zúčastnit, pokud je neprovádí sám."

3. V čl. 8 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy požadují, aby pojišťovny měly přiměřené postupy pro řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných výkaznických a účetních postupů, aby vhodným způsobem zjišťovaly, oceňovaly, sledovaly a kontrolovaly transakce uvedené v odstavci 1. Členské státy také požadují, aby pojišťovny poskytovaly příslušným orgánům alespoň jednou ročně zprávy o významných transakcích. Tyto postupy a mechanismy podléhají dozoru příslušných orgánů."

4. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 10a

Spolupráce s příslušnými orgány třetích zemí

1. Komise může Radě předložit návrh, buď na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu, na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobu výkonu doplňkového dozoru nad

a) pojišťovnami, které drží účast na podnicích ve smyslu článku 2 se sídlem ve třetí zemi, a

b) pojišťovnami ze třetí země, které drží účast na podnicích ve smyslu článku 2 se sídlem ve Společenství.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 by měly zejména zajistit,

a) aby příslušné orgány členských států byly schopny získat informace nutné pro doplňkový dozor nad pojišťovnami se sídlem ve Společenství a které mají dceřiné podniky nebo drží účasti v podnicích mimo Společenství, a

b) aby příslušné orgány třetích zemí byly schopny získat informace nutné pro doplňkový dozor nad pojišťovnami se sídlem na jejich území a které mají dceřiné podniky nebo drží účasti v podnicích usazených v jednom nebo více členských státech.

3. Komise a Výbor pro pojišťovnictví posoudí výsledek jednání uvedených v odstavci 1 a výslednou situaci.

Článek 10b

Osoby řídící holdingové pojišťovny

Členské státy požadují, aby osoby, které skutečně řídípodnikání holdingové pojišťovny, měly dostatečně dobrou pověst a měly dostatečné zkušenosti pro výkon těchto funkcí."

5. V příloze I oddíle 1 části B se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud neexistuje žádné kapitálové propojení mezi některými z podniků v pojišťovací skupině, určí příslušný orgán poměrný podíl, který bude brán v úvahu."

6. V příloze I oddíle 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

([1]) Úř. věst. L 35, 11.2.2003.

▼B

„**2.4a Přidružené úvěrové instituce, investiční podniky a finanční instituce**

Při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny, která je podnikem držícím účast v úvěrové instituci, investičním podniku nebo finanční instituci, se použijí obdobně pravidla stanovená v čl. 16 odst. 1 směrnice 73/239/EHS a v článku 18 směrnice 79/267/EHS o odpočtu takových účastí i ustanovení o možnosti členských států za určitých podmínek povolit alternativní metody a povolit neodečítávání takových účastí.“

Článek 29

Změny směrnice 2000/12/ES

Směrnice 2000/12/ES se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

   a) bod 9) se nahrazuje tímto:

      „9. ‚účastí‘ pro účely dohledu na konsolidovaném základě a pro účely bodů 15 a 16 čl. 34 odst. 2 se rozumí účast ve smyslu první věty článku 17 směrnice 78/660/EHS nebo přímé nebo nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv v podniku nebo základního kapitálu podniku;“

   b) body 21 a 22 se nahrazují tímto:

      „21. ‚finanční holdingovou společností‘ se rozumí finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně úvěrovými institucemi nebo finančními institucemi, přičemž alespoň jeden z dceřiných podniků je úvěrovou institucí, a která není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu ([1]);

      22. ‚smíšenou holdingovou společností‘ se rozumí mateřský podnik, který není finanční holdingovou společností ani úvěrovou institucí ani smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES, mezi jehož dceřinými podniky je alespoň jedna úvěrová instituce.“

2. V článku 12 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

   „Příslušný orgán zúčastněného členského státu pověřený dozorem nad pojišťovnami nebo investičními podniky je konzultován před vydáním povolení úvěrové instituci, která je

   a) dceřiným podnikem pojišťovny nebo investičního podniku povoleného ve Společenství, nebo

   b) dceřiným podnikem mateřského pojišťovny nebo investičního podniku povoleného ve Společenství, nebo

   c) kontrolována toutéž fyzickou či právnickou osobou, která kontroluje pojišťovnu nebo investiční podnik povolený ve Společenství.

   Dotyčné příslušné orgány uvedené v prvním a druhém pododstavci vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností osob, které se podílejí na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydá-

([1]) Úř. věst. L 35, 11.2.2003.

▼B

vání povolení i při průběžném kontrole dodržování provozních podmínek.“

3. V článku 16 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Je-li nabyvatelem účasti uvedené v odstavci 1 úvěrová instituce, pojišťovna nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě, mateřský podnik úvěrové instituce, pojišťovny nebo investičního podniku povoleného v jiném členské státě nebo fyzická nebo právnická osoba s kontrolou nad úvěrovou institucí, pojišťovnou nebo investičním podnikem povoleným v jiném členském státě a pokud by se instituce, v níž nabyvatel hodlá nabýt účast, tím stala dceřiným podnikem nebo by se dostala pod jeho kontrolu, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 12.“

4. V článku 34 se odstavec 2 mění takto:

a) v prvním pododstavci se body 12 a 13 nahrazují tímto:

„12. účasti v jiných úvěrových a finančních institucích přesahující 10 % jejich základního kapitálu;

13. podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3, které má úvěrová instituce vůči úvěrovým a finančním institucím, v nichž má majetkovou účast přesahující 10 % jejich základního kapitálu;

14. účasti v jiných úvěrových a finančních institucích nepřesahující 10 % jejich základního kapitálu, podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3, které má úvěrová instituce vůči úvěrovým a finančním institucím jiným než uvedeným v bodech 12 a 13, pokud jde o celkovou výši těchto účastí, podřízených pohledávek a nástrojů přesahující 10 % kapitálu této úvěrové instituce vypočítaného před odpočtem položek v bodech 12 až 16;

15. účasti ve smyslu čl. 1 odst. 9, které má úvěrová instituce v

— pojišťovnách ve smyslu článku 6 směrnice 73/239/EHS, článku 6 směrnice 79/267/EHS nebo čl. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ([1]);

— zajišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. c) směrnice 98/78/ES,

— holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES;

16. každá z následujících položek, které má úvěrová instituce vůči podnikům vymezeným v bodě 15, ve které má účast:

— nástroje uvedené v čl. 16 odst. 3 směrnice 73/239/EHS,

— nástroje uvedené v čl. 18 odst. 3 směrnice 79/267/EHS.“,

b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Je-li účast v jiné úvěrové instituci, finanční instituci, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně držena dočasně za účelem operace finanční pomoci, které má reorganizovat a zachránit tento podnik, může se příslušný orgán odchýlit od ustanovení o odpočtu uvedených v bodech 12 až 16.

([1]) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

▼B

Jako alternativu odpočtu položek uvedených v bodech 15 a 16 mohou členské státy povolit svým úvěrovým institucím, aby obdobně použily metody 1, 2 nebo 3 uvedené v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES. Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije, pouze pokud si je příslušný orgán jist úrovní integrovaného řízení a vnitřní kontroly u podniků, které by byly zahrnuty do konsolidace. Zvolená metoda je uplatňována dlouhodobě a konzistentně.

Členské státy mohou stanovit, že pro výpočet nekonsolidovaného kapitálu nemusí úvěrové instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle kapitoly 3 nebo doplňkovému dozoru podle směrnice 2002/87/ES odpočítávat položky uvedené v bodech 12 až 16, které jsou drženy v úvěrových institucích, finančních institucích, pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách, které jsou zahrnuty do působnosti dohledu na konsolidovaném základě nebo doplňkového dozoru.

Toto ustanovení se vztahuje na všechna pravidla obezřetnostního dohledu harmonizovaná předpisy Společenství.“

5. V článku 51 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy nejsou povinny uplatňovat limity stanovené v odstavcích 1 a 2 na účasti v pojišťovacích podnicích, jak jsou vymezeny ve směrnici 73/239/EHS a směrnici 79/267/EHS, nebo v zajišťovnách, jak jsou vymezeny ve směrnici 98/78/ES.“

6. V čl. 52 odst. 2 se poslední věta nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen článek 54a, nemá konsolidace finanční situace finanční holdingové společnosti v žádném případě za následek, že by příslušné orgány byly povinny plnit dohlížecí úlohu ve vztahu k této finanční holdingové společnosti samotné.“

7. Článek 54 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Jsou-li podniky propojeny vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS, určí příslušné orgány způsob, jakým se provede konsolidace.“;

b) v odst. 4 prvním pododstavci se zrušuje třetí odrážka.

8. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 54a

Osoby řídící finanční holdingové společnosti

Členské státy požadují, aby osoby, které skutečně řídí podnikání finanční holdingové společnosti, měly dostatečně dobrou pověst a měly dostatečné zkušenosti pro výkon těchto funkcí.“

9. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 55a

Transakce uvnitř skupiny se smíšenými finančními holdingovými společnostmi

Aniž je dotčena hlava V kapitola 2 oddíl 3, zajistí členské státy, že v případě, kdy je mateřským podnikem jedné či více úvěrových institucí smíšená finanční holdingová společnost, vykonávají příslušné orgány pověřené dohledem nad těmito úvěrovými institucemi vykonávat obecný dohled nad transakcemi mezi úvěrovou institucí a smíšenou finanční holdingovou společností a jejími dceřinými podniky.

Příslušné orgány požadují, aby úvěrové instituce zavedly přiměřené postupy pro řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly, včetně

▼B

řádných výkaznických a účetních postupů, aby vhodným způsobem zjišťovaly, oceňovaly, sledovaly a kontrolovaly transakce se svými mateřskými podniky a jejich dceřinými podniky. Příslušné orgány požadují, aby úvěrové instituce hlásily každou významnou transakci s těmito podniky, kromě transakcí uvedených v článku 48. Tyto postupy a významné transakce podléhají kontrole příslušných orgánů.

Pokud tyto transakce uvnitř skupiny ohrožují finanční situaci úvěrové instituce, přijme příslušný orgán pověřený dohledem nad institucí vhodná opatření.“

10. V čl. 56 odst. 7 se doplňuje nová věta, která zní:

„Příslušný orgán, který podal žádost, se může podle své úvahy ověřování zúčastnit, pokud je neprovádí sám.“

11. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 56a

Mateřské podniky ze třetích zemí

Jestliže úvěrová instituce, jejímž mateřským podnikem je úvěrová instituce nebo finanční holdingová společnost se sídlem mimo Společenství, nepodléhá dohledu na konsolidovaném základě podle článku 52, ověřují příslušné orgány, zda tato úvěrová instituce podléhá dohledu na konsolidovaném základě ze strany příslušného orgánu třetí země, který je rovnocenný dozoru upravenému zásadami stanovenými v článku 52. Ověření provádí příslušný orgán, který by byl pověřený dohledem na konsolidovaném základě, pokud by se použil čtvrtý pododstavec, na žádost mateřského podniku nebo kteréhokoli z regulovaných podniků povolených ve Společenství nebo z vlastního podnětu. Tento příslušný orgán konzultuje ostatní dotyčné příslušné orgány.

Poradní výbor pro bankovnictví může poskytnout obecné pokyny ohledně toho, zda je pravděpodobné, že opatření dohledu na konsolidovaném základě příslušných orgánů ve třetích zemích dosahují cílů dohledu na konsolidovaném základě, jak jsou vymezeny v této kapitole, ve vztahu k úvěrovým institucím, jejichž mateřský podnik má sídlo mimo Společenství. Výbor tyto pokyny průběžně přezkoumává a přihlíží ke všem změnám dohledu na konsolidovaném základě prováděného takovými příslušnými orgány.

Příslušný orgán, který provádí ověření uvedená ve druhém pododstavci, k těmto pokynům přihlíží. Pro tento účel konzultuje příslušný orgán výbor před přijetím rozhodnutí.

Pokud takový rovnocenný dozor neexistuje, použijí členské státy na úvěrovou instituci obdobně článek 52.

Jako alternativu povolují členské státy svým příslušným orgánům uplatňovat jiné vhodné techniky dozoru, které dosahují cílů dohledu nad úvěrovými institucemi na konsolidovaném základě. Tyto metody musí schválit příslušný orgán, který by byl pověřený dohledem na konsolidovaném základě, po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány. Příslušné orgány mohou zejména požadovat ustanovení finanční holdingové společnosti se sídlem ve Společenství a uplatnit ustanovenío dohledu na konsolidovaném základě na konsolidovanou situaci této finanční holdingové společnosti. Metody musí dosahovat cílů dohledu na konsolidovaném základě, jak jsou vymezeny v této kapitole, a musí být oznámeny jiným dotyčným příslušným orgánům a Komisi.“

▼B

KAPITOLA V

SPOLEČNOSTI SPRAVUJÍCÍ AKTIVA

Článek 30

Společnosti spravující aktiva

Do další koordinace sektorových předpisů členské státy zajistí zařazení společností spravujících aktiva:

a) do působnosti dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky na konsolidovaném základě nebo do působnosti doplňkového dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině a

b) pokud je skupina finančním konglomerátem, do působnosti doplňkového dozoru ve smyslu této směrnice.

Pro účely prvního pododstavce členské státy udělí svým příslušným orgánům pravomoc nebo je pověří rozhodovat o tom, podle kterých sektorových předpisů (sektor bankovnictví, pojišťovací sektor nebo sektor investičních služeb) budou společnosti spravující aktiva zařazeny do dohledu na konsolidovaném základě nebo doplňkového dozoru, uvedeného v prvním pododstavci písm. a). Pro účely tohoto ustanovení se související sektorové předpisy pro formu a rozsah zařazení finančních institucí (u kterých se společnosti spravující aktiva zařazují do působnosti dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky na konsolidovaném základě) a zajišťoven (u kterých se společnosti spravující aktiva zařazují do působnosti doplňkového dozoru nad pojišťovnami) použijí obdobně na společnosti spravující aktiva. Pro účely doplňkového dozoru uvedeného v prvním pododstavci písm. b) se společnost spravující aktiva považuje za součást kteréhokoli sektoru, do kterého je zařazena podle prvního pododstavce písm. a).

V případě, že je společnost spravující aktiva součástí finančního konglomerátu, považuje se proto jakýkoli odkaz na pojem regulovaného podniku a jakýkoli odkaz na pojem příslušných orgánů a dotyčných příslušných orgánů pro účely této směrnice za odkaz zahrnující společnosti spravující aktiva nebo příslušné orgány pověřené dozorem nad společnostmi spravujícími aktiva. Toto ustanovení se použije obdobně i pro skupiny uvedené v prvním pododstavci písm. a).

KAPITOLA VI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Zpráva Komise

1. Do 11. srpna 2007 Komise předloží výboru pro finanční konglomeráty uvedenému v článku 21 zprávu o postupech členských států a v případě nutnosti o potřebě další harmonizace ohledně

— zařazení společností spravujících aktiva do dozoru nad celými skupinami,

— výběru a uplatňování metod kapitálové přiměřenosti stanovených v příloze I,

— definice významných transakcí uvnitř skupiny a významné koncentrace rizik a dozoru nad transakcemi uvnitř skupiny a koncentrací rizik podle přílohy II, zejména ohledně zavedení kvantitativních limitů a kvalitativních požadavků pro tento účel,

— intervalů, ve kterých finanční konglomeráty provádějí výpočty požadavků kapitálové přiměřenosti stanovených v čl. 6 odst. 2 a hlášení koncentrace významných rizik koordinátorovi v souladu s čl. 7 odst. 2.

Komise před předložením svých návrhů konzultuje výbor.

▼B

2. Do jednoho roku od dosažení dohody na mezinárodní úrovni o pravidlech pro vyloučení vícenásobného použití vlastního kapitálu ve finančních skupinách Komise přezkoumá, jak sladit ustanovení této směrnice s ustanoveními těchto mezinárodních dohod, a v případě potřeby předloží vhodné návrhy.

Článek 32

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 11. srpna 2004. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy zajistí, aby předpisy uvedené v prvním pododstavci byly poprvé použity k dozoru nad účetními závěrkami za účetní období začínající 1. ledna 2005 nebo v průběhu uvedeného kalendářního roku

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 33

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 34

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

KAPITÁLOVÁ PŘIMĚŘENOST

Výpočet doplňkových požadavků kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu uvedených v čl. 6 odst. 1 se provádí v souladu s technickými zásadami a jednou z metod, které popisuje tato příloha.

Aniž je dotčen následující odstavec, umožní členské státy svým příslušným orgánům v případech, kdy tyto orgány přebírají úlohu koordinátora vůči konkrétnímu finančnímu konglomerátu, aby po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a konglomerátem samým rozhodly, kterou metodu tento finanční konglomerát použije.

Členské státy mohou požadovat, aby byl výpočet prováděn podle jedné konkrétní metody z těch, které jsou popsány v této příloze, pokud v čele finančního konglomerátu stojí regulovaný podnik povolený v tomto členském státě. Pokud v čele finančního konglomerátu nestojí regulovaný podnik ve smyslu článku 1, povolí členské státy použití kterékoli z metod popsaných v této příloze, s výjimkou situací, kdy se dotyčné příslušné orgány nacházejí ve stejném členském státě, v takovém případě může tento členský stát požadovat uplatnění jedné z metod.

I. Technické zásady

1. *Rozsah a forma výpočtu požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti*

Bez ohledu na použitou metodu platí, že pokud je přidružený podnik dceřiným podnikem a vykazuje deficit solventnosti nebo v případě neregulovaného podniku z finančního sektoru předpokládaný deficit solventnosti, musí být zohledněn celkový deficit solventnosti dceřiného podniku. Pokud je v takovém případě podle názoru koordinátora odpovědnost mateřského podniku, který drží podíl kapitálu, omezena přesně a jednoznačně na tento podíl na základním kapitálu, může koordinátor povolit zohlednění deficitu solventnosti dceřiného podniku na poměrném základě.

V případě, že mezi podniky ve finančním konglomerátu neexistují žádné kapitálové vazby, koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány určí, který poměrný podíl bude nutno zohlednit, s přihlédnutím k závazku, který vyplývá z existujícího vztahu.

2. *Ostatní technické zásady*

Bez ohledu na použitou metodu výpočtu požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu, stanovenou v oddílu II této přílohy, zajistí koordinátor a v případě nutnosti ostatní dotčené příslušné orgány, aby byly použitelné tyto zásady:

i) musí být vyloučeno vícečetné použití prvků započitatelných při výpočtu vlastního kapitálu na úrovni finančního konglomerátu (vícenásobné použití vlastního kapitálu) i každá nezapočitatelná tvorba vlastního kapitálu uvnitř skupiny; aby zajistily vyloučení vícenásobného použití a tvorbu vlastního kapitálu uvnitř skupiny uplatní příslušné orgány obdobně odpovídající zásady stanovené v odpovídajících sektorových předpisech;

ii) až do další harmonizace sektorových předpisů budou požadavky solventnosti pro každý samostatný finanční sektor zastoupený finančním konglomerátu kryty prvky vlastního kapitálu v souladu s odpovídajícími sektorovými předpisy; v případě deficitu vlastního kapitálu na úrovni finančního konglomerátu se pro ověření toho, zda byly splněny požadavky doplňkové kapitálové přiměřenosti, mohou použít pouze prvky vlastního kapitálu, které jsou započitatelné podle každého ze sektorových předpisů (mezisektorový kapitál);

v případě, že sektorové předpisy stanoví limity započitatelnosti určitých nástrojů vlastního kapitálu, které by splnily podmínky pro mezisektorový kapitál, použijí se tyto limity přiměřeně při výpočtu vlastního kapitálu na úrovni finančního konglomerátu;

při výpočtu vlastního kapitálu na úrovni finančního konglomerátu, příslušné orgány rovněž zohlední skutečnou převoditelnost a dostupnost vlastního kapi-

▼B

tálu mezi různými právnickými osobami ve skupině, s přihlédnutím k cílům předpisů pro kapitálovou přiměřenost;

pokud je v případě neregulovaného podniku finančního sektoru vypočten fiktivní požadavek solventnosti v souladu s oddílem II této přílohy, znamená fiktivní požadavek solventnosti požadavek na vlastní kapitál, který by takový podnik musel splnit podle odpovídajících sektorových předpisů, kdyby byl regulovaným podnikem tohoto konkrétního finančního sektoru; v případě společností spravujících aktiva se požadavkem solventnosti rozumí požadavek na vlastní kapitál stanovený v čl. 5a odst. 1 písm. a) směrnice 85/611/EHS; fiktivní požadavek solventnosti smíšené finanční holdingové společnosti se vypočítá podle sektorových předpisů nejvýznamnějšího finančního sektoru ve finančním konglomerátu.

II. **Technické metody výpočtu**

Metoda 1: „účetní konsolidace“

metoda

Výpočet požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu se provádí na základě konsolidované účetní uzávěrky.

Požadavky doplňkové kapitálové přiměřenosti se vypočítají jako rozdíl:

i) vlastního kapitálu finančního konglomerátu vypočteného na základě konsolidované finanční situace skupiny; započitatelnými prvky jsou prvky splňující podmínky v souladu s odpovídajícími sektorovými předpisy

a

ii) součtu požadavků solventnosti pro každý jednotlivý finanční sektor zastoupený ve skupině; požadavky solventnosti pro každý jednotlivý finanční sektor se vypočítají v souladu s odpovídajícími sektorovými předpisy.

Uvedené sektorové předpisy jsou zejména směrnice 2000/12/ES, hlava V kapitola 3 pro úvěrové instituce, 98/78/ES pro pojišťovny a 93/6/EHS pro úvěrové instituce a investiční podniky.

V případě neregulovaných podniků finančního sektoru, které nejsou zahrnuty do výše uvedených sektorových výpočtů požadavků solventnosti, se vypočítá fiktivní požadavek solventnosti.

Rozdíl nesmí být záporný.

Metoda 2: „odpočtu a agregace“

metoda

Výpočet požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu se provádí na základě účetních závěrek podniků ve skupině.

Požadavky doplňkové kapitálové přiměřenosti se vypočítají jako rozdíl

i) součtu vlastního kapitálu každého regulovaného a neregulovaného podniku finančního sektoru ve finančním konglomerátu; započitatelnými prvky jsou prvky splňující podmínky v souladu s relevantními sektorovými předpisy,

a

ii) součtu

— požadavků solventnosti pro každý regulovaný a neregulovaný podnik finančního sektoru ve skupině; požadavky solventnosti se vypočítají v souladu s odpovídajícími sektorovými předpisy; a

— účetní hodnoty účasti v jiných podnik skupiny.

V případě neregulovaných podniků finančního sektoru se vypočítá fiktivní požadavek solventnosti. Vlastní kapitál a požadavky solventnosti se zohlední svým poměrným podílem, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 4 a v souladu s oddílem I této přílohy.

▼B

Rozdíl nesmí být záporný.

Metoda 3: „účetní hodnoty/odpočtu požadavku“

metoda

Výpočet požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti regulovaných podniků ve finančním konglomerátu se provádí na základě účetní závěrky každého z podniků ve skupině.

Požadavky doplňkové kapitálové přiměřenosti se vypočítají jako rozdíl

i) vlastního kapitálu mateřského podniku nebo podniku v čele finančního konglomerátu; započitatelnými prvky jsou prvky splňující podmínky v souladu s relevantními sektorovými předpisy,

a

ii) součtu

— požadavku solventnosti mateřského podniku nebo podniku v čele uvedeného v bodě i), a

— vyšší z účetních hodnot účasti tohoto podniku v jiných podnicích ve skupině a požadavků solventnosti těchto podniků; požadavky solventnosti naposled uvedených podniků se zohlední svým poměrným podílem, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 4 a v souladu s oddílem I této přílohy.

V případě neregulovaných podniků finančního sektoru se vypočítá fiktivní požadavek solventnosti. Při oceňování prvků započitatelných pro výpočet požadavků doplňkové kapitálové přiměřenosti lze účasti oceňovat ekvivalenční metodou v souladu s možností uvedenou v čl. 59 odst. 2 písm. b) směrnice 78/660/EHS.

Rozdíl nesmí být záporný.

Metoda 4: kombinace metod 1, 2 a 3

Příslušné orgány mohou povolit kombinaci metod 1, 2 a 3 nebo kombinaci dvou z těchto metod.

▼B

PŘÍLOHA II

TECHNICKÉ PROVÁDĚNÍ USTANOVENÍ O TRANSAKCÍCH UVNITŘ SKUPINY A KONCENTRACI RIZIK

Koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány určí druh transakcí a rizik regulovaných podniků v konkrétním finančním konglomerátu, ohlášených v souladu s čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 o hlášení transakcí uvnitř skupiny a koncentrace rizik. Při zaujímání nebo vydávání stanoviska o druhu transakcí a rizik koordinátor a dotyčné příslušné orgány zohlední konkrétní strukturu skupiny a řízení rizik daného finančního konglomerátu. Aby určil významné transakce uvnitř skupiny a významné koncentrace rizik, které mají být hlášeny v souladu s články 7 a 8, stanoví koordinátor po konzultaci s ostatními dotyčnými příslušnými orgány a konglomerátem samým vhodné prahové hodnoty na základě zákonného vlastního kapitálu nebo technických rezerv.

Při kontrole transakcí uvnitř skupiny a koncentrací rizik koordinátor zejména sleduje riziko přenosu ve finančním konglomerátu, riziko střetu zájmů, riziko obcházení sektorových předpisů a úroveň či objem rizik.

Členské státy mohou povolit, aby jejich příslušné orgány na úrovni finančního konglomerátu uplatňovaly ustanovení sektorových předpisů o transakcích uvnitř skupiny a koncentraci rizik, zejména aby předešly obcházení sektorových předpisů.